

Almedalen Gotland juni 2026

Blågula Styrkorna hade förmånen att under 5 dagar i Almedalen att träffa 4 officerare från 21.Mekaniserade brigaden ("Svenskbrigaden").

Det blev långa intervjuer och diskussioner om drönarkriget och taktik/stridsteknik vid fronten. Även om vår stridsfordon 90 och vår stridsvagn 122 effektivitet.

Resultatet med bilder kommer presenteras efterhand i kommande Info-Brev.
I detta Info-Brev inleder vi från samtalen med lite information om Brigadens Interceptdrönare (Jaktdrönare)

**Intresserad
Överbefälhavare**

Interceptdrönare (Jaktdrönare)

Interceptdrönare är en drönare som är

konstruerad för att **upptäcka, följa och stoppa eller oskadliggöra andra drönare**. Namnet kommer från engelskans *intercept* (att genskjuta eller hejda)

Under våren levererades ett stort antal interceptdrönare till Brigaden efter deras önskemål

Maxhastighet; Cirka 300 km/tim. Kan vara upptill 400 km/tim. Jämför med en FPV drönare cirka 100 km/tim

Flygtid: Upptill 40 min

Räckvidd; Mindre än 5 km

Max flyghöjd; Upptill några 1000 meter

Reaktionstid; Kan vara i luften efter några sekunder till minuter

Tillverkas av; 3D-skrivare

Sprängladdning; 800

gram

- Uppträder över eget område.
- AI fungerar så att drönpiloten anger ett mål. Han släpper därefter styrningen. AI hittar nu vägen till den fientliga drönaren. I interceptdrönaren finns en liten dator.
- Kostar cirka 30.000 kr. Jämför FPV drönare upptill 10.000 kr

De viktigaste egenskaperna hos interceptdrönaren är:

- **Snabb acceleration** för att hinna ikapp ett mål.
- **Hög manövrerbarhet** för att kunna följa en undanmanövrerande drönare.

Kan fungera på olika sätt, till exempel genom att:

- * Fånga den ryska drönaren med nät
- * Träffa den ryska drönaren

I Ukraina prioriteras nu interceptdrönare eftersom luftförsvaret prioriteras.

I brist på svenska barracudanät

I brist på ukrainska soldater

Artikel 1

Har Ryssland verkligen förlorat kriget?

Ännu en intressant, denna gång lång analyserande artikel av Valerij Zaluzjnyj Ukrainas ambassadör i Storbritannien, överbefälhavare för Ukrainas väpnade styrkor 2021–2024

Jag Valerij tillhör inte dem som på något sätt hyser sympatier för Ryssland. Samtidigt anser jag att bristen på kritiskt tänkande och oviljan att se verkligheten som den är redan har orsakat Ukraina ett lidande utan motstycke i 2000-talets Europa. Om utvecklingen fortsätter riskerar konsekvenserna att drabba hela Europa. Just Europa är fortfarande Ukrainas främsta hopp – både för landets överlevnad och för dess framtid.

På senare tid har allt fler analytiker, både i Europa och numera även i USA, hävdade att Ryssland redan har förlorat kriget. Den slutsatsen bygger framför allt på Ukrainas framgångsrika attacker mot rysk logistik och kritisk infrastruktur samt på de taktiska framgångar som regelbundet rapporteras från fronten.

Men är dessa framgångar verkligen ett tecken på att kriget närmar sig sitt slut? **Eller är verkligheten betydligt mer komplicerad?**

För att kunna besvara den frågan räcker det inte att följa nyhetsrapporteringen. Man måste förstå hur den ukrainska generalstaben ser på kriget. Det är endast den högsta militära ledningen som har hela bilden och kan bedöma sambandet mellan enskilda taktiska operationer, deras kostnader, beroendet av internationellt stöd och möjligheten att faktiskt uppnå strategiska och politiska mål.

I många moderna konflikter har gränserna mellan taktik, operativ konst, strategi och politik suddats ut. Under vissa tidigare konflikter kunde lokala militära framgångar få stora politiska konsekvenser. Det såg vi bland annat under de första åren av kriget i Donbas.

Dagens krig ser däremot helt annorlunda ut.

Den snabba tekniska utvecklingen har förändrat själva förutsättningarna för markstrid. Angrepp mot logistik och kritisk infrastruktur kan ge betydande resultat, men effekten är nästan alltid tillfällig. Motståndaren anpassar sig, återställer sina system och svarar ofta med likvärdiga eller ännu kraftigare motåtgärder.

Hur ett modernt logistiksystem fungerar under ständig drönbekämpning kan man tydligt se både längs vägen M14 och i staden Cherson. Samma utveckling väntar förr eller senare även andra städer.

Detta är själva kärnan i ett utnötningskrig. Varje framgång har ett pris. Varje motgång har också ett pris. Avgörande är inte enstaka segrar, utan hur länge ett land klarar av att bära kostnaderna – ekonomiskt, militärt och mänskligt.

Därför är det missvisande att tro att taktiska framgångar på stridsfältet eller spektakulära angrepp mot logistiska mål automatiskt leder till politisk seger. Att dra den slutsatsen innebär att förväxla enskilda militära framgångar med krigets verkliga utveckling.

Rapporter om lyckade operationer bör därför inte skapa illusionen att krigets slut är nära.

Ett strategiskt dödläge

Situationen vid fronten har i grunden inte förändrats sedan jag beskrev den i slutet av 2023.

Stridsfältet är nu mättat med drönarsystem av alla typer. Samtidigt utvecklas både tekniken och taktiken kontinuerligt.

I dag handlar den stora utmaningen ofta inte ens om att försvara en stridsställning, utan om att över huvud taget kunna ta sig dit, genomföra ett förbandsbyte eller evakuera sårade soldater.

Detta var enligt våra ukrainska officerare det största problemet vid fronten.

Nästan varje taktisk framgång kräver mycket stora uppoffringar. Kostnaden i människoliv och materiel står ofta inte i proportion till de resultat som uppnås.

För Ryssland är denna modell fortfarande möjlig att upprätthålla. Landets ledning accepterar mycket höga förluster och kan därför fortsätta koncentrera stora resurser mot begränsade mål, vilket vi i dag ser kring Kostjantynivka och tidigare såg vid Pokrovsk och Myrnohrad.

För Ukraina ser situationen annorlunda ut. Bristen på effektiva skyddssystem mot den nya generationens vapen gör det omöjligt att acceptera samma nivå av förluster. Därför blir det allt svårare att genomföra större offensiva operationer.

Resultatet är att båda sidor i praktiken har fastnat i ett strategiskt dödläge.

Operativa och strategiska mål är mycket svåra att uppnå, medan de taktiska strider som förs ofta sker utan att förändra krigets övergripande riktning.

Samtidigt kräver även detta dödläge enorma resurser. Bara för att hålla nuvarande försvarslinjer krävs stora mängder personal – drönaroperatörer, teknisk stödpersonal och naturligtvis infanteri som fortfarande måste kontrollera terrängen.

- Det är därför svårt att tala om en militär seger för någon av parterna.
- Ryssland saknar förmåga att med militära medel erövra hela Ukraina.
- Ukraina saknar samtidigt för närvarande möjligheten att med militära medel befria alla ockuperade områden.

Det är den verklighet som präglar kriget sommaren 2026.

Del 2 – Ett utnötningskrig utan vinnare

Det som sker längs frontlinjen återspeglas också i kriget mot logistik och kritisk infrastruktur.

Ukrainas långräckviddiga angrepp har utan tvekan varit effektiva. De har tvingat Ryssland att flytta resurser, förändra sina transportvägar och investera enorma summor i skydd. Men även dessa framgångar har sina begränsningar.

De bygger på avancerad teknik, underrättelser, satellitstöd och internationellt samarbete. De är dessutom kostsamma och svåra att upprätthålla under lång tid. Därför kan de inte ensamma utgöra den strategiska faktor som avgör kriget.

De ger Ukraina initiativet under en period – men de förändrar inte i sig själva krigets grundläggande logik.

För att sådana operationer verkligen skulle kunna bli avgörande krävs både teknologiska genombrott och betydligt större ekonomiska resurser än vad Ukraina i dag förfogar över.

Samtidigt gör den politiska osäkerheten i väst och bristen på långsiktig stabilitet i stödet att sådana förutsättningar är långt ifrån självklara.

Har Ryssland verkligen förlorat?

Svaret beror helt på hur frågan ställs. Om man utgår från Kremls ursprungliga politiska mål – att krossa den ukrainska staten, underkuva landet och tvinga fram en ny politisk ordning – har Ryssland misslyckats.

- Ur det perspektivet har Ryssland inte segrat.
- Men det gäller bara om kriget faktiskt avslutas.
- Och ingenting tyder på att Moskva är berett att avsluta det.
- Har Ukraina då segrat?
- Ja – i den meningen att landet har överlevt och hindrat Ryssland från att uppnå sina viktigaste mål.
- Men även detta är bara en del av sanningen.
- Ryssland har fortfarande inte accepterat något nederlag.

Stora delar av ukrainskt territorium är fortfarande ockuperade. Och varje framtida fredsavtal kommer med stor sannolikhet att innehålla mycket smärtsamma kompromisser. Detta är den verklighet som Ukraina måste förhålla sig till.

Ett allt större beroende

Trots att Ukraina har lyckats orsaka den ryska ekonomin betydande skador är landet fortfarande starkt beroende av utländskt ekonomiskt och teknologiskt stöd.

Samtidigt växer de interna problemen. Ju längre kriget pågår, desto svårare blir de att hantera. Ryssland är fullt medvetet om detta. Den ryska strategin bygger inte längre främst på snabba militära genombrott. Den bygger på att gradvis nöta ned Ukraina – ekonomiskt, militärt och psykiskt.

Ryssland har fortfarande större resurser. Landet har en egen rymdkapacitet. Den ryska försvarsindustrin producerar bland annat ballistiska robotar i en takt som västvärlden har mycket svårt att matcha.

Ingen stat kan bygga luftförsvarssystem i sådan omfattning att varje robot kan skjutas ned. Det är en realitet som inte går att bortse från.

Det internationella stödet avgör

En annan avgörande faktor är utvecklingen i omvärlden. Här syns redan tydliga tecken på försvagning. USA:s engagemang har blivit mindre förutsägbart. Inom Europeiska unionen finns växande politiska motsättningar. Konferenser, toppmöten och gemensamma fotografier visar visserligen att stödet för Ukraina fortfarande är starkt.

Men de betyder inte automatiskt att Europa har en gemensam strategi för att besegra Ryssland. Skillnaden mellan att stödja Ukraina och att gemensamt konfrontera Ryssland blir allt tydligare. Samtidigt ställer flera av Ukrainas grannländer allt fler egna krav och prioriterar i ökande grad sina nationella intressen. Även detta är ett tecken på att Europas framtida säkerhetsordning fortfarande är långt ifrån stabil.

I ett utnötningskrig finns inga vinnare

Det kanske viktigaste är att förstå vilken typ av krig detta har blivit. Det är inte längre ett manöverkrig. Det är ett utnötningskrig. Och i ett sådant krig finns i slutändan sällan några verkliga segrare. Det finns framför allt förlorare. Ryssland hör redan dit. Ukraina gör det också. Båda länderna har förlorat långt mer än de har vunnit. Tyvärr kommer listan sannolikt att växa.

Kriget fortsätter därför, trots att frontlinjen till stor del står still. Samtidigt förändras både metoderna och de politiska målen. Det moderna kriget utkämpas inte längre enbart där soldater möts.

Det utkämpas mot logistikkedjor, energisystem, industri, luftförsvar och hela samhällets motståndskraft. Just därför har kriget lämnat slagfältet och blivit en kamp om staters uthållighet. Det är där dess framtid kommer att avgöras.

Del 3 – Ett nytt krig kräver ett nytt säkerhetssystem

Trots att frontlinjen fortfarande är en avgörande del av kriget har dess betydelse förändrats. Hur frontlinjen rör sig är fortfarande viktigt – både militärt och politiskt – eftersom varje kilometer mark har betydelse inför framtida förhandlingar.

Fronten avgör inte längre ensam krigets utgång. Den är numera bara en av flera strategiska faktorer. Just därför har stabilisering av fronten blivit viktigare än spektakulära offensiver.

Även de territorier som tidigare betraktades som Rysslands största strategiska framgångar förändrar nu sin betydelse.

Ett tydligt exempel är den landkorridor som Ryssland skapade mellan Donbas och Krim. När korridoren etablerades sågs den som en av Kreml viktigaste militära framgångar. Men den tekniska utvecklingen förändrar snabbt dess värde.

Ukrainska drönare kan i dag slå mot transporter långt bakom fronten och göra även stora logistiska system sårbara.

Det som en gång var en strategisk tillgång riskerar därför att utvecklas till en belastning. Samma utveckling gäller Krim. Halvön håller steg för steg på att förlora sitt tidigare strategiska värde.

Logistiken blir allt svårare. Bränslebrist uppstår återkommande. Livsmedelsförsörjningen störs. Transporterna blir osäkrare.

Krim håller långsamt på att förvandlas från en symbol för rysk expansion till ett område vars försörjning kräver allt större resurser.

Samma utveckling kan i framtiden drabba många av de ockuperade områdena i Cherson- och Zaporizjja-regionerna.

Historien visar ofta samma sak: Om man inte längre kan behålla det man en gång erövrade blir själva erövringen till slut en börda. Men även detta är bara en del av helheten. Alla dessa faktorer kommer i första hand att påverka framtida förhandlingar. Samtidigt väntar liknande hot också Ukrainas egna större städer. Skyddet av den civila infrastrukturen blir därför en av statens viktigaste uppgifter under de kommande åren.

Människors uthållighet avgör kriget

Ett utnötningskrig avgörs inte av hur många byar som erövrats eller befrias. Inte heller av enskilda tekniska innovationer eller spektakulära vapensystem. Det avgörs av människors förmåga att fortsätta leva, arbeta och försvara sitt land trots kriget. Det avgörs av ekonomisk uthållighet. Av industrins kapacitet. Av statens förmåga att fungera.

Och av omvärldens långsiktiga vilja att stödja Ukraina – inte bara ekonomiskt utan också genom att faktiskt begränsa Rysslands möjligheter att fortsätta kriget.

Det handlar ytterst om ledarskap. Om statens förmåga att samordna alla delar av samhället under extrema förhållanden. Först då kan man börja tala om verkliga strategiska resultat.

Tyvärr förenklar många analytiker fortfarande kriget till en karta med röda och blå pilar. Verkligheten är betydligt mer komplicerad.

NATO står inför sin största prövning

När människor söker enkla lösningar återkommer ofta samma svar: NATO. För många framstår alliansen fortfarande som den självklara garantin för Europas säkerhet. Vi ukrainare hyser stor respekt för NATO. Alliansen har under nästan åttio år bidragit till stabilitet, utveckling och samarbete mellan demokratiska stater. Men världen förändras snabbare än institutionerna.

Den tekniska revolutionen förändrar krigets natur i en takt som saknar motstycke. Samtidigt är NATO fortfarande till stor del organiserat för att möta den typ av konflikt som präglade det kalla kriget. Och där ligger dess största problem.

Alliansen skapades för att avskräcka Sovjetunionen och framför allt undvika ett kärnvapenkrig. Den logiken lever fortfarande kvar.

Under 2023 såg vi hur stora delar av västvärlden i första hand försökte undvika att överskrida de så kallade "röda linjer" som man själv hade dragit upp.

Det kalla kriget är sedan länge över. Men många av dess strategiska reflexer lever fortfarande kvar.

Det är också en av förklaringarna till att Ukraina ännu inte blivit medlem i NATO, trots att landets militära erfarenheter och försvarsförmåga skulle stärka hela alliansen.

Därför ser vi i dag ett Europa som sluter upp kring Ukraina – men inte fullt ut mot Ryssland. Och därför fortsätter kriget. Det betyder inte att NATO är en dålig organisation. Tvärtom. Problemet är att organisationen är skapad för en värld som inte längre finns.

Ett nytt Europa håller på att födas

Den framtida säkerhetsordningen kommer att formas av dem som faktiskt försvarar Europa i praktiken. Den kommer att formas av dem som är beredda att samla andra kring ett gemensamt ansvar. Om den första gruppen i dag är ukrainarna själva, återstår fortfarande den avgörande frågan:

Vem kommer att ta ledarskapet i det nya Europa? Svaret känner vi ännu inte. Men vi kommer sannolikt att få det inom en snar framtid.

Sammanfattning

Texten argumenterar för att kriget i Ukraina inte kan förstås enbart genom enskilda militära framgångar eller spektakulära attacker. Författaren menar att många analytiker drar felaktiga slutsatser när de hävdar att Ryssland redan har förlorat kriget. I stället beskriver han konflikten som ett **utnötningskrig**, där det avgörande är vilket land som längst kan bära de ekonomiska, militära och mänskliga kostnaderna, inte vem som vinner enskilda slag.

Enligt författaren befinner sig båda sidor i ett **strategiskt dödläge**. Ryssland saknar förmåga att erövra hela Ukraina, medan Ukraina för närvarande inte har möjlighet att återta alla ockuperade områden. Moderna drönare och precisionsvapen gör offensiva operationer mycket kostsamma och begränsar båda sidors handlingsutrymme.

Texten framhåller att Ukraina har lyckats stoppa Rysslands ursprungliga mål att kuva landet, men att Ryssland fortfarande kontrollerar stora områden och inte visar någon vilja att avsluta kriget. Samtidigt är Ukraina fortsatt starkt beroende av västvärldens ekonomiska, tekniska och militära stöd, medan Ryssland satsar på att successivt nöta ned Ukrainas motståndskraft.

Författaren beskriver också hur den tekniska utvecklingen förändrar krigets natur. Frontlinjen är fortfarande viktig, men kriget avgörs allt mer genom attacker mot logistik, infrastruktur, industri och samhällens uthållighet. Han menar att människors, ekonomins och statens förmåga att fungera under lång tid blir viktigare än territoriella vinster.

Avslutningsvis hävdar författaren att Europa och NATO står inför en historisk utmaning. Han menar att NATO till stor del är utformat för det kalla krigets säkerhetsmiljö och behöver anpassas till dagens konflikter. Enligt honom kommer Europas framtida säkerhetsordning att avgöras av vilka länder som tar ledarskap i att försvara kontinenten och stödja Ukraina på lång sikt.

Artikel 2

Läget i Ryssland

Ukraina har nu slagit till mot Rysslands tio största oljeraffinaderier, däribland Omsk – Rysslands största – där tjock svart rök sågs stiga mot himlen i måndags.

Men det finns anekdotiska tecken på att problemen sprider sig bortom privata bilister. I Tjita, en stad i Sibirien, stoppade ett företag för sophämtning sin verksamhet "tills bränslebristen har lösts".

Två mindre flygbolag och en branschorganisation för taxinäringen har varnat för att deras priser sannolikt kommer att behöva höjas. Wildberries, Rysslands största nätbaserade marknadsplats, uppgav att de stigande bränslepriserna är orsaken till att företaget höjt provisionerna för sina säljare.

Moskva har ett begränsat antal verktyg för att hantera problemet. Ryssland har historiskt sett producerat ungefär lika mycket bensin som landet förbrukar och har begränsad lagringskapacitet, vilket gör det svårt att stabilisera marknaden, enligt Vakulenko.

"Striden i luften" kommer att avgöra utgången av kriget med Ryssland, säger Zelenskyj.

De flesta oljeproduktionsanläggningar ligger dessutom i centrala och västra Ryssland, där merparten av befolkningen bor, vilket innebär att de ligger inom räckhåll för ukrainska drönare.

Myndigheterna har tillåtit raffinaderierna att släppa ut bränsle av lägre kvalitet på den inhemska marknaden, och Kreml lovade på onsdagen att öka importen av raffinerade oljeprodukter. I juni importerade Ryssland rekordhöga 141 000 ton bensin från Belarus – en blygsam volym jämfört med landets totala förbrukning, men ändå 141 gånger mer än under samma period året innan.

Moskva förbjöd också exporten av diesel, landets viktigaste raffinerade oljeprodukt, på onsdagen. Åtgärden kommer att stärka bränsletillgången till fronten – de flesta militära fordon drivs med diesel – men den kommer bara att gynna en liten andel av landets bilister.

Artikel 3

Ryssland stoppar sjöfarten i Azovska sjön efter att ukrainsk drönarkampanj riktats mot tankfartygsflottan

Kortfattat: Ryssland har tillfälligt stoppat den kommersiella sjöfarten genom det strategiskt viktiga Kertsundet och Don–Azov-kanalen efter omfattande ukrainska drönarattacker mot landets maritima logistik.

Fortsättning på Artikel 3 se sid 13

Frågor och svar

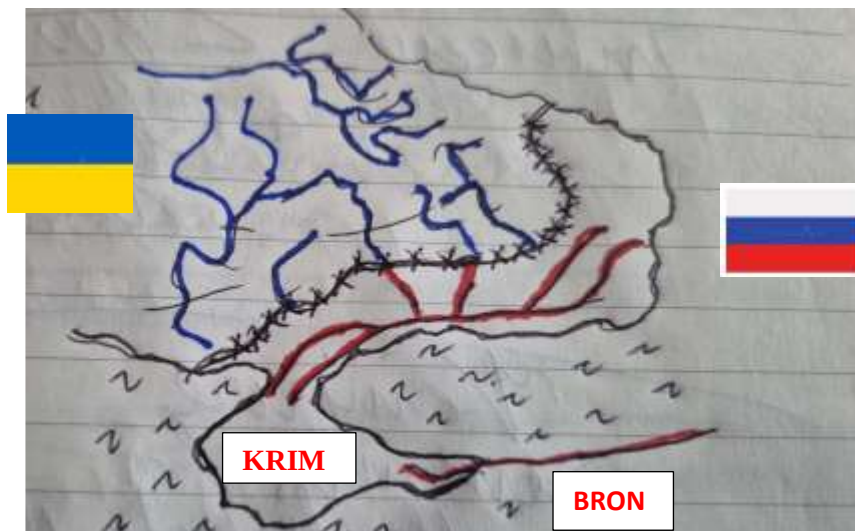
Att Ukrainas Väpnade styrkor för närvarande är världens mest innovativa försvarsmakt vet du ju redan. Här kommer ett exempel:

För att slå mot Rysslands logistik placerar man Kamikazedrönare i väntläge längs ryska logistikvägar (**rödmärkta nedan**).

När sedan tex ett drivmedelsfordon närmar sig går Kamikazedrönaren till anfall.

En annan fråga

Jag frågade en av de ukrainska officerarna varför Ryssland har svårt att slå mot ukrainsk logistik på väg genom Ukraina. Han ritade då bilden nedan och förklarade följande:

”Ryssland har få underhållsvägar till fronten (röda) medan Ukraina har många fler som man kan välja (Blå)”.

Fortsättning från sid 11

Beslutet kommer efter att Ukraina attackerat över ett dussin ryska fartyg, med särskilt fokus på Moskvas sanktionsbelagda "skuggflotta" av oljetankfartyg. Attackerna fortsatte under lördagen den 11 juli, då drönare träffade fyra fartyg, däribland en metanoltanker, i Taganrogbukten.

Av Kyiv Post | 11 juli 2026

Ryssland har tillfälligt avbrutit den kommersiella sjöfarten genom Kertsundet och Don–Azov-kanalen efter en omfattande och samordnad ukrainsk drönarkampanj riktad mot Moskvas sjöfartslogistik och oljeinfrastruktur.

Enligt Reuters har den ryska gränsbevakningen slutat ta emot ansökningar från rederier som vill passera genom Kertsundet, som förbinder Svarta havet med Azovska sjön. Myndigheterna har inte uppgett när trafiken kan återupptas.

Stoppet utlöstes av en rad ukrainska attacker mot ryska fartyg som opererar i området, med särskilt fokus på oljetankfartyg.

Påverkar den globala spannmålsmarknaden

Avbrottet i sjöfarten fick omedelbara konsekvenser för de globala jordbruksmarknaderna. Azovska sjön är en viktig transportled och hanterar upp till 25 procent av Rysslands veteexport. Längs dess kust ligger flera betydande jordbruksregioner, bland annat Rostov och Krasnodar.

Efter beskedet om de nya restriktionerna steg terminspriset på vete på Euronext-börsen med närmare fyra procent och nådde den högsta nivån på sex veckor.

Lördagens attacker i Taganrogbukten

Flyganfallen mot rysk sjöfart fortsatte under helgen. Tidigt på lördagen den 11 juli rapporterade ryska myndigheter om ytterligare en våg av drönarattacker mot fartyg i Azovska sjön.

Jurij Sljusar, guvernör i Rostovregionen, uppgav att drönare under natten attackerade fyra fartyg i Taganrogbukten, däribland ett tankfartyg som transporterade metanol. Enligt Sljusar fick fartygen endast "mindre skador" och det fanns ingen risk för kemikalieläckage eller utsläpp.

Guvernören uppgav också att det ryska luftförsvaret sköt ned över 15 drönare som riktades mot staden Taganrog samt distrikten Azovskij och Neklinovskij i Rostovregionen.

Omfattande attacker mot "skuggflottan"

Helgens attacker följer på en av Ukrainas största rapporterade drönaroperationer mot rysk sjöfarts- och energiinfrastruktur. På fredagen meddelade den ukrainska generalstaben att landets styrkor under natten hade angripit 18 ryska fartyg, med uttalat syfte att slå mot den logistik som stöder Moskväs krigföring.

Bland de träffade fartygen uppges ha funnits 13 oljetankfartyg kopplade till Rysslands sanktionsbelagda "skuggflotta", tre lastfartyg, en färja samt ett hjälpfartyg. Robert Brovdi, chef för Ukrainas styrkor för drönarsystem, uppgav att 13 av fartygen träffades i närheten av det ryskockuperade KRIM.

De marina attackerna ingick i en bredare operation som även riktades mot viktig rysk bränsleinfrastruktur på fastlandet. Ukrainska drönare träffade flera anläggningar med stor

kapacitet, däribland oljeraffinaderiet Ilskyj, oljeterminaler i Rostovregionen samt NOVATEKs anläggning i Ust-Luga.

Ukrainska styrkor uppgav dessutom att de under fredagens operation slog ut fem elstationer på det ockuperade Krim i syfte att ytterligare försvaga de logistiska och energisystem som försörjer den ryska militären.

Artikel 4

Ukrainas främste försvarsrådgivare pekar ut nio kritiska brister i landets militära teknik

Av Dylan Malyasov
29 juni 2026

Serhij Beskrestnov, känd under anropssignalen "**Flash**" och verksam som rådgivare åt Ukrainas försvarsministerium, har publicerat en offentlig analys där han identifierar nio konkreta tekniska brister som enligt honom orsakar allvarliga problem längs fronten. Bristerna sträcker sig från avsaknaden av en massproducerad lösning mot ryska glidbomber till ett nästan totalt tekniskt underläge inom elektronisk krigföring mot ryska drönare som använder så kallade MESH-nätverk. Om MESH, STARLINK, DELTA i nästa Info-Brev.

Beskrestnov är en av de mest uppmärksammade rösterna inom den ukrainska försvarsgemenskapens öppna underrättelseanalys (OSINT). Han citeras ofta av västerländska analytiker för sina detaljerade rapporter om utvecklingen inom elektronisk krigföring längs frontlinjen. Att han öppet talar om Ukrainas brister väger extra tungt eftersom han arbetar inom försvarsministeriet och inte som en extern kommentator.

1. Ingen massproducerad lösning mot glidbomber

Den första bristen Beskrestnov pekar på är avsaknaden av en serietillverkad lösning för att bekämpa ryska glidbomber. Dessa vapen har blivit ett av de största problemen under krigets nuvarande fas.

Rysslands styrda flygbomber av KAB-serien – främst KAB-500 och KAB-1500 med stridsspetsar på 500 respektive 1 500 kilogram – fälls från Su-34- och Su-35-flygplan på avstånd upp till omkring 70 kilometer med hjälp av UMPK-glidsatsen. Denna utrustning förser äldre, ostyrda bomber med utfällbara vingar och satellitstyrning.

Ukraina saknar i dag ett tillförlitligt sätt att bekämpa dessa bomber i stor skala. Antingen måste det flygplan som avfyrar bomben skjutas ned innan fällning, vilket kräver ett luftherravälde som Ukraina inte har, eller också måste bomben upptäckas och bekämpas under flykten. Det senare kräver ett tätt nätverk av taktiska radarstationer och luftförsvarssystem – något som Beskrestnov också konstaterar är otillräckligt.

2. Ukraina halkar efter inom elektronisk krigföring

Den andra bristen gäller den, enligt Beskrestnov, oacceptabelt långsamma utvecklingen av elektronisk krigföring mot ryska mesh-modem.

Ryssland har i allt större omfattning integrerat sådan teknik i Shahed-136-drönare och de nyare Gerber-varianterna.

Mesh-tekniken gör det möjligt för drönarna att skapa egna kommunikationsnätverk där varje drönare fungerar som relästation för de andra. Därmed behöver ingen enskild markstation ha direktkontakt med varje drönare, vilket gör traditionell signalstörning betydligt mindre effektiv.

En vanlig störsändare blockerar normalt kommunikationen mellan operatören och drönaren. I ett mesh-nätverk kan dock kommandon skickas vidare mellan flera drönare, vilket gör det betydligt svårare att störa kommunikationen.

Enligt Beskrestnov ligger Ukraina efter både när det gäller att utveckla motmedel och att skaffa den operativa erfarenhet som krävs för att använda dem effektivt.

3. Drönarhotet mot ukrainska städer

Den tredje bristen handlar om det växande drönarhotet mot ukrainska städer nära fronten, däribland Cherson, Charkiv, Zaporizjzja och Sumy.

Dessa städer ligger inom räckhåll för ryska FPV-drönare och kringströvande attackdrönare.

Beskrestnov efterlyser bättre system för tidig varning samt vad han beskriver som "systematiska åtgärder" mot drönarhotet. Formuleringen antyder att dagens försvar är splittrat och improviserat snarare än samordnat och skalbart.

Invånarna i dessa städer lever under nästan dagliga drönarattacker, och avsaknaden av ett fungerande luftförsvar mot drönare gör livet allt svårare i områden nära fronten.

4. För få taktiska radarstationer

Den fjärde bristen är otillräcklig täckning med taktiska radarstationer.

Varken särskilda drönarbekämpningssystem eller FPV-drönare som används för att skjuta ned andra drönare kan bekämpa mål som de inte upptäcker.

Beskrestnov menar att Ukrainas radartäckning visserligen har förbättrats men fortfarande är alltför gles för att möta det ökande drönarhotet.

Fler taktiska radarstationer skulle ge tidigare upptäckt, längre reaktionstid och högre sannolikhet att slå ut inkommande mål – från glidbomber och Shahed-drönare till FPV-kamikazedrönare.

5. Avsaknad av egna ballistiska robotar

Den femte bristen har fått störst uppmärksamhet inom Ukrainas försvarskretsar: landet saknar egna ballistiska robotar.

Beskrestnov beskriver detta som en förmåga som skulle kunna "förändra krigets förlopp i grunden".

Ballistiska robotar som färdas i Mach 5 eller snabbare ger det ryska luftförsvaret endast sekunder att reagera. De följer dessutom banor som är betydligt svårare att bekämpa än kryssningsrobotar och kan nå mål djupt inne i Ryssland, såsom ledningscentraler, logistikanläggningar och produktionsanläggningar.

Det ukrainska företaget Fire Point utvecklar FP-9-systemet med just detta syfte, men i mitten av 2026 befinner det sig fortfarande på markteststadiet.

6. Ryssland leder inom störning av drönares videolänkar

Den sjätte bristen gäller elektronisk krigföring mot drönares videolänkar.

Beskrestnov konstaterar att Ryssland ligger före Ukraina både tekniskt och operativt.

Ryska styrkor har utvecklat avancerade system som stör den direktsända videobild som FPV-drönarens operatör är beroende av under den sista delen av attacken.

Eftersom operatören måste kunna se målet innebär ett avbrott i videolänken ofta att attacken misslyckas.

Enligt Beskrestnov ligger Ukraina fortfarande efter inom detta område.

7. Skydd mot ryska drönaravlyssnare

Den sjunde bristen gäller skyddet av Ukrainas egna attackdrönare och bombdrönare mot ryska drönarinterceptorer.

Ryssland använder i allt större utsträckning FPV-drönare som specialiserats på att jaga och skjuta ned ukrainska drönare.

Om Ukraina inte utvecklar effektiva motåtgärder riskerar dess långräckviddiga drönaroperationer att begränsas kraftigt.

8. Bekämpning av ryska radarstationer

Den åttonde bristen är att Ukraina saknar en systematisk metod för att upptäcka och slå ut ryska taktiska radarstationer.

Beskrestnov beskriver dessa radarstationer som "fiendens ögon över fronten", eftersom de leder ryskt luftförsvar och artilleri mot ukrainska mål.

9. Navigation vid djupa attacker

Den nionde och sista bristen gäller navigering under långräckviddiga attacker.

Beskrestnov menar att Ukraina behöver alternativ till GPS och det ryska GLONASS-systemet när satellitsignaler störs eller manipuleras.

Eftersom Ukrainas långräckviddiga attacker mot mål inne i Ryssland blivit en central del av landets strategi får varje försämring av navigeringsnoggrannheten direkt negativ effekt på operationernas resultat.

Jag ser situationen nyktert"

"Jag ser på situationen med fullständig nykterhet", skriver Beskrestnov som inledning till sin genomgång. "Och jag ser att det, utöver positiva nyheter om kriget mot Ryssland, också finns ett enormt antal tekniska problem."

Det är just kombinationen av försiktig optimism och mycket konkret kritik som gör analysen särskilt intressant.

Beskrestnov är varken en pessimist som försöker underminera den ukrainska moralen eller en propagandist som vill dölja verkliga problem bakom retorik.

Han är en yrkesman med insyn i kriget som pekar ut de brister han anser vara uppenbara och argumenterar öppet för att de måste åtgärdas skyndsamt.

Artikel 5

Av Trofimov.

Ukrainas drönare når nu Sibirien och hotar ryska energianläggningar

Kremls nya dilemma: hur skydda ett mycket större område med begränsad luftförsvarskapacitet?

En ukrainsk drönarattack mot Rysslands största oljeraffinaderi i Omsk har utlöst ett exportförbud för diesel och förvärrat landets bränslekris.

På måndagen cirkade flera ukrainska drönare över Rysslands största raffinaderi innan de en efter en träffade anläggningens råoljedestillationsenhet och orsakade kraftiga explosioner och omfattande bränder. Luftförsvaret var i praktiken obefintligt eftersom de ryska myndigheterna hade utgått från att raffinaderiet, beläget i den sibiriska staden Omsk, låg för långt från Ukraina för att kunna hotas.

Attacken, som ledde till onsdagens förbud mot dieselexport och förvärrade Rysslands månadslånga bränslekris, markerar en betydande utökning av Ukrainas räckvidd. Tidigare hade attackerna varit begränsade till europeiska Ryssland, inom cirka 1 600 kilometer från ukrainskkontrollerat territorium. Omsk ligger däremot nästan 2 400 kilometer bort fågelvägen, och drönarna tvingades flyga en längre och mer kringgående rutt för att undvika luftförsvaret.

De ukrainska drönare som användes har enligt tillverkaren Fire Point en maximal räckvidd på omkring 3 400 kilometer. Det innebär att ett mycket större område av Ryssland – inklusive kärnan i landets olje- och gasindustri i västra Sibirien samt hundratals viktiga militära installationer – nu måste skyddas mot ukrainska flyganfall. Detta sker samtidigt som Rysslands luftförsvar redan är hårt ansträngt av Ukrainas intensiva kampanj med drönare och robotar.

Enligt Mykola Bielieskov, forskare vid Ukrainas nationella institut för strategiska studier, håller Ukraina på att jämna ut spelplanen.

"År 2026 kan vi äntligen göra mot Ryssland det som de har gjort mot oss sedan 2022. Ryssland är mycket större än vi, och det innebär att angriparen har en fördel eftersom de aldrig vet vad som kommer att träffas närmast. Geografin arbetar utan tvekan till vår fördel."

Samtliga större raffinaderier i den europeiska delen av Ryssland har redan träffats i år, med varierande grad av skador. Bensinproduktionen uppskattas ha minskat med minst en fjärdedel, vilket har lett till långa köer, brist och ransonering över hela landet. Kazakstan satte på torsdagen upp 59 kontrollstationer längs gränsen mot Ryssland för att hindra ryska bilister från att smuggla ut bränsle.

Tidigare producerade Ryssland omkring en tredjedel mer diesel än landet själv förbrukade, vilket gjorde landet till en av världens största exportörer. Nu börjar även dieselbrist uppstå, vilket föranledde Moskväs beslut att förbjuda export och skapade oro på de globala energimarknaderna.

James Henderson vid Oxford Institute for Energy Studies menar att attacken mot Omsk kan ha blivit den avgörande händelsen.

"Attacken mot Omsk kan mycket väl vara droppen som fick bägaren att rinna över. Ju längre in i Ryssland Ukraina kan slå till, desto allvarigare blir konsekvenserna för det ryska energisystemet."

President Vladimir Putin tonade vid ett krismöte ned betydelsen av attackerna och beskrev dem främst som en psykologisk operation.

"Fienden försöker skada ekonomin, men huvudmålet är att skapa oro i samhället. Det är ett mål som inte kommer att lyckas. Det ryska energisystemet är mycket motståndskraftigt – ett av världens starkaste."

Den ryske oppositionspolitikern Michail Chodorkovskij menar däremot att problemen främst handlar om dålig styrning snarare än verklig bränslebrist.

"Skadorna är betydande men ännu inte kritiska. Staten och oljebolagen har stora reserver som skulle kunna användas. Det vi ser är en ledningskris, inte en bensinkris."

Han tillägger att Ukraina skulle kunna orsaka betydligt större skador om landet fick möjlighet att använda kraftigare robotar med större stridsladdningar mot raffinaderier.

Samtidigt kombinerar Ukraina sina långdistansattacker med en parallell kampanj mot mål i södra Ukraina och på Krim. Där angrips bland annat bränsletransporter, militära logistikleder, bränslelager och elinfrastruktur.

Den pensionerade brittiske flygmarskalken Edward Stringer anser att Ryssland har förlorat både sitt operativa och strategiska djup.

"Ryssland har bara ett begränsat antal luftförsvarssystem. Ju större område de måste skydda – i praktiken hela vägen till Vladivostok – desto svagare blir försvaret, vilket gör det lättare för Ukraina att nå mål långt inne i Ryssland."

Nya potentiella mål omfattar bland annat Rysslands största terminal för flytande naturgas på Jamalhalvön, olje- och gasfält i västra Sibirien, pumpstationer och viktiga delar av den ryska försvarsindustrin.

Ekonomer menar dock att bensinraffinaderierna fortfarande är Rysslands största sårbarhet. På grund av arvet från Sovjettiden har bensinproduktionen aldrig byggts ut i samma omfattning som dieselproduktionen. För första gången på flera decennier har Ryssland nu tvingats börja importera bensin.

Enligt den tidigare vice energiministern Vladimir Milov innebär detta ett paradigmskifte.

"Det här är något helt nytt och mycket komplicerat, eftersom bensin inte längre kan importeras från Europa. Det förändrar spelreglerna."

Milov bedömer att staten kan behöva lägga flera miljarder dollar varje månad på subventioner samtidigt som exportintäkterna från oljeprodukter minskar kraftigt.

Det strategiska syftet med Ukrainas luftkampanj är att öka pressen på Putin och få honom att acceptera ett eldupphör längs den nuvarande frontlinjen. President Donald Trump uttryckte efter ett möte med Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj vid NATO-toppmötet i Turkiet sitt stöd för Ukrainas långdistansattacker och sade:

"Det är en eskalering, men också en eskalering som kan bidra till ett slut på kriget."

Hittills finns dock få tecken på att strategin har lyckats. Ryssland har svarat på attackerna mot raffinaderier genom att intensifiera sina robotangrepp mot Kiev, vilket orsakat många civila dödsoffer.

Chodorkovskij menar att Putin tenderar att fatta beslut först när situationen blivit mycket allvarlig.

"Hans traditionella beteende är att vänta till sista möjliga ögonblick. Hittills har situationen ännu inte blivit tillräckligt katastrofal."

Om de ukrainska attackerna fortsätter och bränslekrisen fördjupas kan dock effekterna bli omfattande. Brist på bränsle riskerar att påverka militären, transportsektorn, livsmedelsförsörjningen och jordbruket.

Enligt Ukrainas och västvärldens bedömning kan ett tillräckligt stort ekonomiskt och logistiskt tryck så småningom tvinga Ryssland att avsluta kriget.

Som Tymofiy Mylovanov, tidigare ukrainsk ekonomiminister, uttrycker det:

"Putin försöker framstå som irrationell och som någon som aldrig kommer att ge upp. Men förr eller senare kommer han att göra det, eftersom han i grunden är en rationell aktör. För att det ska ske måste Ryssland känna fem till tio gånger mer smärta än i dag."

Artikel 6

Ryssland avslöjar hur landets nya automatiserade drönarförsvarssystem fungerar

Viktiga punkter

- Ryssland har för första gången offentliggjort videomaterial som visar det automatiserade motdrönarssystemet **Zubr** i drift. Samtidigt bekräftade försvarskoncernen Rostec att de första systemen levererades till försvarsministeriet i januari 2026.
- Varje Zubr-system består av fyra eldenheter beväpnade med 7,62 mm PKT-kulsprutor, en central ledningsenhet och en radar med en upptäcktsräckvidd på upp till 1,5 kilometer.

Ryssland har för första gången offentliggjort filmsekvenser som visar det automatiserade motdrönarssystemet **Zubr** i operativ tjänst. Videon visar hur systemet upptäcker, följer och bekämpar luftmål med mycket begränsad mänsklig inblandning.

Publiceringen sammanföll med ett besked från den statliga försvarskoncernen **Rostec** om att den första omgången Zubr-system redan tagits i operativ tjänst för att skydda kritisk infrastruktur runt om i landet. Det är första gången Moskva visar systemet som ett fungerande vapensystem i stället för en utställningsmodell.

Ryssland presenterade Zubr första gången vid försvarsmässan **Army-2024** i augusti 2024, där det främst betraktades som ett koncept. Den nya videon visar däremot systemet i praktisk användning: radarn upptäcker ett inkommande mål, den automatiska målspårningen låser på målet utan operatörens hjälp och vapenmodulerna öppnar eld.

Enligt utvecklarna upptäcker Zubr drönare självständigt och följer dem automatiskt. Operatörens uppgift är endast att fatta beslut om eldöppning och ge order om bekämpning. Denna arbetsfördelning – där maskinen sköter upptäckt och spårning medan människan fattar

beslut om att öppna eld – är själva grundprincipen bakom systemet och den egenskap Ryssland främst velat demonstrera.

Systemets uppbyggnad

Varje Zubr-system består av fyra bogserade eldenheter, ett centralt ledningssystem och en egen radarstation.

Varje eldenhet är utrustad med ett elektrooptiskt målsystem och fyra PKT- eller PKTM-kulsprutor i kaliber 7,62 mm – samma vapentyp som under årtionden använts som stridsvagnskulsprutor i Sovjetunionen och Ryssland.

Varje modul har fyra pipor, och eftersom ett komplett Zubr-system består av fyra moduler kan totalt **16 kulsprutepipor** samtidigt riktas mot ett inkommande luftmål. Syftet är att fylla luftrummet kring drönaren med tillräckligt stor eldtäthet för att säkerställa nedskjutning.

Radar och automatisk målföljning

Den inbyggda radarn kan upptäcka både stora och små luftmål på avstånd upp till **1,5 kilometer**, vilket ger tillräckligt med tid för att beräkna skjutlösningen och öppna eld innan en snabbt flygande drönare når sitt mål.

Systemet kan arbeta dygnet runt, vilket är särskilt viktigt eftersom ukrainska drönarattacker mot ryskt territorium i allt större utsträckning genomförs nattetid, då visuell upptäckt med kameror eller vakter är betydligt svårare. Radarbaserad upptäckt eliminerar denna svaghet genom att mörker inte påverkar målfångsten.

Tester och prestanda

Under testerna visade systemet hög effektivitet mot små och snabba mål, uppgav Bekhan Ozdoev, industridirektör för Rostecs vapendivision och medlem av presidiet för Ryska maskinbyggarförbundet.

Samtidigt bör sådana uttalanden ses mot bakgrund av att de kommer från systemets tillverkare. Någon oberoende verifiering av Zubrs faktiska resultat under stridsförhållanden finns ännu inte.

Videomaterialet visar dock att systemets olika delar – radar, målsparning och eldledning – fungerar integrerat som ett sammanhängande system snarare än som separata manuellt styrda komponenter.

Effektiv bekämpningsräckvidd

Analytiker uppskattar att den effektiva bekämpningsräckvidden mot små FPV-drönare ligger på omkring **370–450 meter**.

Det placerar Zubr i kategorin **terminalförsvar**, vilket innebär att systemet är avsett att utgöra den sista försvarslinjen mellan en inkommande drönare och det objekt som ska skyddas.

Systemet är inte konstruerat för att bekämpa mål på långa avstånd utan ingriper under de sista sekunderna innan en drönare når sitt mål, när övriga luftförsvarssystem redan har kringgått eller förbrukat sina resurser.

Ryssland beskriver också Zubr som ett system för **närförsvar** kring känsliga objekt snarare än som en lösning för luftförsvar över stora områden.

Bakgrunden till införandet

Införandet av Zubr sker mot bakgrund av Ukrainas långvariga och intensifierade drönarkampanj mot mål inne i Ryssland.

Ukrainas säkerhetstjänst (SBU) har uppgett att dess **Alpha-enhet** ensam förstörde ryska luftförsvarssystem till ett uppskattat värde av omkring **4 miljarder amerikanska dollar**

under 2025. Även om uppgiften inte kunnat verifieras oberoende illustrerar den den omfattning av förluster som Ryssland uppges ha lidit inom sitt luftförsvar.

Det bidrar också till att förklara varför Ryssland nu satsar på automatiserade närförsvarssystem som inte är beroende av dyra luftvärnsrobotar. Ett billigt, kulsprutebaserat system som kan reagera snabbare än en mänsklig operatör framstår som ett logiskt svar på stora svärmar av billiga attackdrönare, vilka annars skulle bli alltför kostsamma att bekämpa med robotbaserade luftvärnssystem.

Sammanfattning

Ryssland har för första gången offentliggjort videomaterial som visar det automatiserade motdrönarsystemet Zubr i drift. Samtidigt bekräftade försvarskoncernen Rostec att de första systemen levererades till försvarsministeriet i januari 2026.

- Varje Zubr-system består av fyra eldenheter beväpnade med 7,62 mm PKT-kulsprutor, en central ledningsenhet och en radar med en upptäcktsräckvidd på upp till 1,5 kilometer.

Ryssland har för första gången offentliggjort filmsekvenser som visar det automatiserade motdrönarsystemet Zubr i operativ tjänst. Videon visar hur systemet upptäcker, följer och bekämpar luftmål med mycket begränsad mänsklig inblandning.

Publiceringen sammanföll med ett besked från den statliga försvarskoncernen Rostec om att den första omgången Zubr-system redan tagits i operativ tjänst för att skydda kritisk infrastruktur runt om i landet. Det är första gången Moskva visar systemet som ett fungerande vapensystem i stället för en utställningsmodell.

Ryssland presenterade Zubr första gången vid försvarsmässan Army-2024 i augusti 2024, där det främst betraktades som ett koncept. Den nya videon visar däremot systemet i praktisk användning: radarn upptäcker ett inkommande mål, den automatiska målsparningen låser på målet utan operatörens hjälp och vapenmodulerna öppnar eld.

Enligt utvecklarna upptäcker Zubr drönare självständigt och följer dem automatiskt. Operatörens uppgift är endast att fatta beslut om eldöppning och ge order om bekämpning. Denna arbetsfördelning – där maskinen sköter upptäckt och spårning medan människan fattar

beslut om att öppna eld – är själva grundprincipen bakom systemet och den egenskap Ryssland främst velat demonstrera.

Min fråga till drönaroperatören för 21.MekBrigaden:

Varför misslyckades Kursk operationen augusti 2024?

Svaret var främst

- * STARLINK fungerade bara 3 km in på ryskt territorium
 - * Ryssland slog mot ukrainsk drönarlogistik på ryskt område
- men även

- * begränsade ukrainska resurser
- * ryska förstärkningar

Nedan ser du
information hur
Blågula Styrkorna
tillgodosett
21.Mekbrigadens behov
av drönare

Aleks Jatsoun
Ordförande
Blågula Styrkorna

Blågula Styrkorna har sedan starten av Drönarinsamlingen vintern 2024 kontinuerligt anpassat de drönare vi finansierar och levererar efter hur kriget och brigadens behov har förändrats.

Lars N kommentar: Varje bidrag i insamlingen förutom 1-2 procent i marknadsföringskostnad som T-shirt och märken går kontrollerat direkt till drönare. Det kan jag gå i god tro för.

2024 präglades striderna i hög grad av närstrid och direkta anfall mot skyttegravar, infanteri och pansarfordon. Därför levererade vi huvudsakligen 7-tums **FPV-drönare**, som användes som kamikazedrönare (attackdrönare) mot ryska soldater och fordon.

Vintern 2024–2025 ökade behovet av längre räckvidd och förmåga att verka i mörker. Vi ställde därför om till 10-tums **FPV-drönare, utrustade med värmekameror**, vilket gav brigaden möjlighet att bekämpa mål även nattetid och på längre avstånd.

Sommaren 2025 utvecklades frontens så kallade dödszoner, där båda sidor kunde bekämpa mål 10–15 kilometer bakom frontlinjen. För att möta den utvecklingen började brigaden använda **fiberoptiskt styrda FPV-drönare**, som är okänsliga för elektronisk störning och kan slå mot logistik, ledningsplatser och andra mål långt bakom den främsta stridslinjen. Vi följde den utvecklingen i våra leveranser.

Våren 2026 har dödszonerna vuxit ytterligare, i många områden till 25–30 kilometer. Samtidigt har det ryska drönarhotet ökat kraftigt. Spanings- och attackdrönare, däribland Lancet och andra FPV-system, utgör idag ett av de största hoten mot Ukrainas logistik, artilleri och även mot civilbefolkningen nära fronten. Därför har vi nu prioriterat en ny kategori – **interceptor-drönare**. Deras uppgift är inte främst att slå mot markmål utan att jaga och förstöra fiendens drönare i luften innan de når sitt mål. Varje nedskjuten rysk drönare kan innebära att ett artillerisystem, ett fordon, ett ammunitionsförråd eller människoliv räddas. Det är också viktigt att understryka att detta är ett område som utvecklas mycket snabbt. Nya drönartyper, ny taktik och nya motmedel introduceras på bara några månader. Därför försöker **Blågula Styrkorna** hela tiden ligga så nära 21.Mek brigadens aktuella behov som möjligt istället för att låsa sig vid en viss modell eller teknik. Det är just denna flexibilitet som har varit en av de viktigaste förklaringarna till att vårt stöd har fortsatt vara relevant under hela kriget som att drönare levereras direkt till Brigaden. **Vi är således unika i vår drönarinsamling.**

Våra ukrainska officerare undervisade officerare och värnpliktiga vid Gotlands Regemente P18 i drönarkrigsföring. I mitten Chefen för Gotlands Regemente P18

AVSKEDAD

Nu har allt Zilenskij bitit sig rejält i svansen.

DÅLIGT BESLUT

Mychajlo Fedorov, Ukrainas försvarsminister, hade uppmanat till en ”logistisk nedstängning” av den ryska armén. En försvarsminister som låg bakom Ukrainas framgångsrika drönarutveckling

I nästa Info-Brev mer detaljer från fronten

Lars Navander

